

**LANDSTINGETS
OMBUDSMANDS
BERETNING
FOR 2003**

2. Sagsbehandlingstid i forbindelse med ansøgning om førtidspension. Tilbagedatering af dokument.

A klagede ved personlig henvendelse til Ombudsmanden over en kommunes behandling af hans ansøgning om førtidspension. Ombudsmanden kritiserede, at kommunen i flere omgange havde ladet sagen henligge uden at foretage sagsbehandlingsskridt. Ombudsmanden fandt det endvidere meget kritisabelt, at kommunens dokumentation i sagen var ufuldstændig, og i et tilfælde bevidst var ukorrekt. Ombudsmanden henstillede derfor, at kommunen fremover er mere omhyggelig med at notere sagsbehandlingsskridt, og såfremt sagen overtages af en ny sagsbehandler – eller ved andre forhold, der kan have indflydelse på sagens udfald eller på den forventelige sagsbehandlingstid – sørger for at orientere sagens parter herom.

(J.nr. 11.10.03.04/059-02)

A henvendte sig den 17. juli 2002 personligt på mit kontor og klagede over den tid, som K Kommune havde brugt ved behandling af hans ansøgning om førtidspension.

Efter A's henvendelse til mig, rettede jeg samme dag skriftlig henvendelse til K Kommune og anmodede om en udtalelse til sagen, samt at udlåne A's sagsmappe.

Den 2. august 2002 fremsendte kommunen kopi af alle sagsakter og beklagede, at A's ansøgning om førtidspension først var færdiggjort i august 2002. Kommunen oplyste, at der havde været flere sagsbehandlerskift undervejs, hvilket havde været med til at forlænge sagsgangen.

For god ordens skyld anmodede jeg efterfølgende kommunen om at modtage den originale sagsmappe til brug for min behandling af sagen, og efter at jeg havde gennemgået denne, meddelte jeg kommunen den 24. oktober 2002, at jeg havde besluttet at behandle klagen.

Jeg anmodede i samme skrivelse kommunen om at redegøre for, hvorledes kommunen generelt koordinerer sagsbehandlingen af førtidspensionsager i kommunens forskellige udvalg med henblik på at sikre, at sagsbehandlingstiden ikke bliver forlænget unødigt. Endvidere anmodede jeg kommunen om at oplyse, hvad kommunen konkret havde foretaget sig i A's førtidspensionssag, for at sikre en hurtig sagsbehandling.

K Kommune svarede mig i brev af den 3. december 2002. Kommunen skrev blandt andet følgende:

”I denne forbindelse kan K Kommune oplyse, at i en normal pensionsansøgnings-sag, vil sagen, efter forudgående sagsbehandling, først blive behandlet i tværfagligt samarbejdsudvalg Reva. Hvis en ansøgning anbefales af det tværfaglige samarbejdsudvalg, sendes den direkte til behandling i Socialudvalget, som typisk har møde 2 uger efter.

K Kommune finder ikke at koordineringen mellem de to udvalg volder nogle problemer. En normal sag bliver hurtigt behandlet i de to udvalg, således at der ikke bliver tale om nogen unødigt forlængelse.

I Deres skrivelse anmodes K Kommune endvidere om at oplyse, hvad man konkret har foretaget sig i forbindelse med A's førtidspensionssag for at sikre en hurtig sagsbehandling. A's ansøgning har været behandlet efter den normale fremgangsmåde i denne type sager, idet det ikke har været vurderingen, at netop A's sag skulle behandles hurtigere end andre. Det er K Kommunes opfattelse, at det er vigtigt at sikre sig, at en ansøgning om pension, hvor de helbredsmæssige årsager ikke er tydelige, gennemgås nøje.”

På grundlag af en gennemgang af sagsmappen og journalarket er det muligt at fastlægge følgende omkring A's ansøgning om førtidspension og kommunens behandling af denne ansøgning:

Den 26. januar 2001 ansøgte A i forbindelse med et personligt fremmøde i K Kommunes Socialforvaltning om førtidspension.

Dette fremgår af en påtegning herom på journalarket dateret denne dag.

Sagsmappen indeholder ingen dokumentation for den oprindelige ansøgning om førtidspension.

A's begrundelse for at søge pension var, at han ved en ulykke under trawlfiskeri i 1997 var kommet til skade. Ved ulykken var han blevet ramt af en blok i hovedet og havde siden lidt kraftig af hovedpine, der umuliggjorde et almindeligt arbejde.

Kommunens sagsbehandler er i journalarket angivet med initialerne S1.

Den 22. maj 2001 overdrages A's sag om førtidspension til Socialforvaltningens rådgivningsafsnit.

Dette fremgår af en påtegning herom på journalarket dateret denne dag.

Sagsmappen indeholder ingen dokumentation i forbindelse med ovennævnte.

Kommunens sagsbehandler er angivet med initialerne S2.

Det fremgår ikke af journalarket, af dokumentationen i sagen i øvrigt eller på anden måde, at forvaltningen har foretaget sagsbehandlingsskridt i perioden fra den 26. januar 2001 til den 22. maj 2001.

Den 11. juni 2001 blev på journalarket gjort en bemærkning om, at der er vanskeligheder i forbindelse med korrespondancen til A. Der er noteret to adresser for bopælen.

Kommunens sagsbehandler er angivet med initialerne S3.

Den 19. juni 2001 rettede A henvendelse til Socialforvaltningen for at høre til sin ansøgning om førtidspension.

Dette fremgår af en påtegning herom på journalarket dateret denne dag.

Sagsmappen indeholder en samtykkeerklæring af den 19. juni 2001, underskrevet af A, der tillader, at kommunen kan indhente oplysninger til brug for ansøgningens behandling.

Kommunens sagsbehandler er angivet med initialerne S3.

Den 4. juli 2001 anmodede kommunen Lægeklinikken på ... om en lægelig undersøgelse af A til brug for den videre behandling af ansøgningen om førtidspension.

Dette sagsbehandlingsskridt er ikke noteret på journalarket.

Sagsmappen indeholder en kopi af kommunens skrivelse af den 4. juli 2001.

Brevet er underskrevet af socialrådgiver S3 og ledende socialrådgiver ... Den 7. september 2001 blev A undersøgt på Lægeklinikken.

(Dette kan alene konstateres på grundlag af en kopi af en udfærdiget lægeerklæring af den 13. september 2001, som kommunen modtog ved lægeklinikkens skrivelse af den 9. januar 2002 efter kommunen på ny havde bedt om en lægeundersøgelse den 13. december 2001.)

Det er i erklæringen anført, at A's arbejdsevne skønnes væsentlig nedsat. Det anføres videre i lægeerklæringen af den undersøgende læge L: "Jeg vil foreslå en arbejdsprøvning, men forestiller mig enderesultatet formentlig bliver en pensionering."

Den 13. december 2001 anmodede kommunen på ny Lægeklinikken om lægelige oplysninger til brug for ansøgningen om social førtidspension.

Denne anmodning fremgår ikke ved notat på journalarket.

Sagsmappen indeholder ikke en kopi af kommunens skrivelse.

Anmodningen kan konstateres ud fra indholdet af den senere korrespondance. (Lægeklinikkens skrivelse af den 9. januar 2002, der findes i original på sagen er vedlagt K Kommunes anmodning om en lægeundersøgelse ved et brev dateret den 13. december 2001 og ved internt notat dateret denne dag, udarbejdet af socialrådgiver S5 og stillet til ..., Økonomisekretariatet.)

Det fremgår ikke af journalarket, af dokumentationen i sagsmappen eller på anden måde, at kommunen har foretaget nogen form for sagsbehandling fra den 4. juli 2001 og til den 13. december 2001, hvor sagsbehandlingen, i øvrigt med en anmodning om en lægeundersøgelse, der allerede var foretaget, blev genoptaget.

Den 9. januar 2002 skrev Lægeklinikken til kommunen, at den anmodede lægeundersøgelse ikke vil blive gennemført, da A var udeblevet to gange fra undersøgelsen. Lægeklinikken henviste endvidere til, at der den 13. september 2001 var udfærdiget en lægeerklæring til brug for sagen om social førtidspension og vedlagde en kopi af denne erklæring.

Sagsmappen indeholder Lægeklinikkens skrivelse af den 9. januar 2002 i original og en kopi af lægeerklæringen af den 13. september 2001.

Den 11. januar 2002 indkaldte kommunen skriftligt A til møde i Socialforvaltningen til udfyldning af blåt skema (det skema, der sædvanligvis er

det første dokument i en sag om social førtidspension). Dette fremgår af en påtegning herom på journalarket dateret denne dag. Sagsmappen indeholder ikke en kopi af kommunens skrivelse. Kommunens sagsbehandler er angivet med initialerne S6.

Den 25. januar 2002 mødte A på grundlag af indkaldelse til møde og fik besked om, at sagsbehandler S6 ikke var på arbejde. Dette fremgår af en påtegning herom på journalarket dateret denne dag. Koncipisten til påtegningen er angivet med initialerne S7.

Den 28. januar 2002 mødte A på ny på Socialforvaltningen til udfyldning af ansøgningskema til førtidspension. Dette fremgår af en påtegning herom på journalarket dateret denne dag. På journalarket er anført:

”da tidligere sagsbehandler ikke havde færdiggjort sagen overtog ut sagen og fandt ud af skemaet end ikke var udfyldt.”

Det fremgår videre af notatet på journalarket, at skemaet udfyldes og sendes sammen med lægeerklæringen til arbejdsmarkedskonsulenten.

I sagsmappen er en kopi af det ansøgningskema, der blev udfyldt den 28. januar 2002, hvoraf fremgår at dette skema dateres med datoen den 26. januar 2001, svarende til det tidspunkt, hvor A ifølge journalarket havde ansøgt om førtidspension.

Kommunens sagsbehandler er angivet med initialerne S6.

Den 29. januar 2002 underskrev A og arbejdsmarkedskonsulent ... Arbejdsmarkedskontorets vurdering af sagen på det blå skema. Heraf fremgår det, at: ”Ansøger anser fremtiden på arbejdsmarkedet noget urealistisk, hvilket kan Arbejdsformidlingen godtage”.

Det fremgår ikke af sagen, hvornår Arbejdsmarkedskontoret returnerede ansøgningen om førtidspension, men dette må være sket i perioden fra den 29. januar 2002 til den 14. februar 2002.

Den 14. februar 2002 videresendte socialforvaltningen ansøgningen.

Dette fremgår af en påtegning herom på journalarket dateret denne dag. Denne påtegning er foretaget i hånden. Det fremgår ikke af påtegningen, hvor ansøgningen er sendt hen.

Sagsmappen indeholder ingen dokumentation i forbindelse med ovennævnte.

Kommunens sagsbehandler er angivet med initialerne S6.

Den 21. februar 2002, behandlede tværfagligt samarbejdsudvalg (TFU-reva) sagen og meddelte afslag på A's ansøgning om førtidspension.

Dette fremgår ikke af journalarket.

Sagsmappen indeholder en kopi af en sagsudskrift fra TFU-revas møde den 21. februar 2002.

Af sagsudskriften fremgår, at Udvalget mente, at A ”burde først gennemgå en arbejdsprøvning for at vi bedre kan vurdere hans arbejdsevne.”

Det fremgår videre af sagsudskriften, at sagen returneres til sagsbehandler S5.

Den 2. maj 2002 modtog Socialforvaltningen ansøgningen retur og indkaldte samme dag A til en drøftelse om eventuel deltagelse i arbejdsprøvning.

Dette fremgår af en påtegning herom på journalarket dateret denne dag. Sagsmappen indeholder ingen dokumentation.

Kommunens sagsbehandler er angivet med initialerne S7.

Det fremgår ikke af journalarket, af dokumentationen i sagsmappen eller på anden måde, hvad der er sket med sagen, og hvor den har været efter den var blevet vurderet af tværfagligt samarbejdsudvalg den 21. februar 2002 og returneret til sagsbehandleren og frem til den 2. maj 2002, hvor ansøgningen ifølge påtegningen modtages retur hos sagsbehandleren.

Den 7. maj 2002 drøftedes sagen i Socialforvaltningen med A.

Dette fremgår af en påtegning herom på journalarket dateret denne dag.

Det blev konkluderet, at der skulle søges om førtidspension uden arbejdsprøvning og A medbragte en lægeerklæring af den 13. marts 2002 fra overlæge OL, der støttede dette synspunkt.

Sagsmappen indeholder en kopi af lægeerklæringen.

Ifølge denne lægeerklæring, har læge OL, speciallæge i intern medicin, lungesygdomme og allergologi på foranledning af Nævnet for Arbejdsskadeforsikring undersøgt A.

I lægeerklæringen konkluderes følgende:

”Patienten har været udsat for relativt svært slag mod panden i 1997 og vurderes at have et såkaldt postcommotionelt syndrom. Han har vedvarende klager over hovedpine og rygsmerter. Han må skønnes at være psykisk svag, har haft svært ved at tackle smerterne – og vores neurolog vurderer begrænsede behandlingsmuligheder. Revalideringstiltag har været forsøgt uden held. Der er ikke mange objektive fund udover nakke-skuldermyoser, men hans svage psyke gør hans tilstand blivende. Hans arbejdssevne er betydelig nedsat efter traumet i 1997 og jeg kan ikke vurdere hans chancer for igen at kunne klare et arbejde som tidligere som værende ret store. Med hans relativt beskedne skoleuddannelse er situationen for ham desværre ret så fastlåst.”

Kommunens sagsbehandler er angivet med initialerne S7.

Den 16. maj 2002 blev sagen på ny sendt til Tværfagligt Udvalg.

Dette fremgår af en påtegning herom på journalarket dateret denne dag.

Det må formodes, at indstillingen er, at ansøgningen skal godkendes uden arbejdsprøvning, under henvisning til den nye lægeerklæring indhentet i forbindelse med arbejdsskadesagen, men dette kan ikke konstateres i sagens dokumentation.

Den 5. september 2002, behandlede tværfagligt samarbejdsudvalg (TFU-reva) på ny sagen.

Der er ikke på journalarket foretaget notering af, at sagen har været behandlet i tværfagligt samarbejdsudvalg.

Sagsmappen indeholder ikke en sagsudskrift eller andet fra udvalgets møde, hvor sagen blev behandlet.

Derimod fremgår det af sagsudskrift for Socialudvalgets møde den 12. september 2002, at Tværfagligt Udvalg på et møde den 5. september har anbefalet, at A får førtidspension.

Den 12. september 2002 blev sagen behandlet på Socialudvalgets møde.

Dette fremgår af en påtegning på journalarket af den 17. september 2002.

Sagsmappen indeholder en kopi af sagsudskrift fra Socialudvalgets møde den 12. september 2002 samt kopi af skrivelse af samme dato fra socialudvalget til A.

Det blev indstillet, at A's ansøgning om førtidspension blev godkendt med virkning fra 1. februar 2001 i henhold til Landstingsforordning nr. 10 af 30. oktober 1998 om offentlig pension, § 15.

Påtegningen på journalarket er udført i hånden og underskrevet tilsyneladende af en ny sagsbehandler. Initialerne kan ikke læses.

Det fremgår ikke af journalarket, af dokumentationen i sagsmappen eller på anden måde, hvad der er sket med sagen fra den 16. maj 2002 og til den 5. september 2002.

Den 7. oktober 2002 modtog A oplysninger om proceduren vedrørende førtidspensionssagen, samt oplysning om, hvem der var hans sagsbehandler.

Dette fremgår af en påtegning herom på journalarket dateret denne dag.

Sagsmappen indeholder ingen dokumentation i denne forbindelse.

Påtegningen på journalarket er udført i hånden og underskrevet af den samme sagsbehandler, der foretog påtegningen den 17. september 2002. Initialerne kan ikke læses.

Den 9. oktober 2002 noterede Socialforvaltningen på journalarket, at A havde fået tilkendt førtidspension fra den 1. februar 2001.

Jeg udtalte på den baggrund følgende:

"Lovgrundlaget:

Reglerne om førtidspension findes i Landstingsforordning nr. 10 af 30. oktober 1998 om offentlig pension med senere ændringer.

Betingelserne for tilkendelse af førtidspension fremgår af forordningens kapitel 2 og indeholder i § 15 den grundlæggende betingelse om at førtidspension "kan tilkendes personer vis erhvervsevne er varigt nedsat af fysiske, psykiske og/eller sociale årsager."

Kommunalbestyrelsen og Socialdirektoratet har kompetence til at afgøre sager om tilkendelse af førtidspension jf. forordningens § 9.

De daværende regler om førtidspension var fastsat i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 34 af 22. december 1997.

Denne bekendtgørelse indeholder blandt andet følgende:

"§ 3. I henhold til landstingsforordningen om tværfagligt samarbejde i sociale sager, skal socialforvaltningens indstilling om tildeling af social førtidspension be-

handles i den tværfaglige samarbejdsgruppe, forinden socialudvalget træffer beslutning.

Stk. 2. Ved behandlingen af sager vedrørende social førtidspension skal sundhedsvæsenet og arbejdsmarkedskontoret være repræsenteret. Andre relevante instanser, herunder skoler, uddannelsesinstitutioner, politiet eller kriminalforsorgen, kan indkaldes ad hoc.

§ 4. Ved socialudvalgets behandling af en ansøgning om social førtidspension skal foreligge:

- 1) lægeattest, der betales af socialudvalget,
- 2) attest fra arbejdsmarkedskontoret,
- 3) socialrapport, og
- 4) indstilling fra den tværfaglige samarbejdsgruppe.

Stk. 2. I enkeltsager, hvor andre instanser, har været inddraget, skal der tillige foreligge udtalelser fra disse.”

I Grønlands Hjemmestyre, Lovkontorets vejledning om sagsbehandlingsloven, december 1994, fremgår følgende betragtning om behandlingen af sager:

”199. Det selyfølgelige krav om, at alle sager, der behandles af den offentlige forvaltning, skal behandles så enkelt, hurtigt, og økonomisk som muligt, gælder i særlig grad sager, hvori enkeltpersoner eller private selskaber, institutioner, foreninger m.v. er part.”

Det er endvidere et krav til en forvaltningsmyndighed, at afgørelsessager, som myndigheden skal behandle, oplyses på en forsvarlig måde. Det indebærer blandt andet, at myndigheden må kunne dokumentere, at den har fremskaffet de fornødne oplysninger i de sager, som den har behandlet.

Princippet om sagsdokumentation tjener flere formål. Udover de nævnte overordnede formål at tjene som dokumentation for sagens rigtige behandling og afgørelse, har princippet også betydning såfremt der skulle opstå tvist om bevismæssige aspekter af en sag. Endvidere sikrer en konkret sagsdokumentation, at myndigheden til en hver tid kan danne sig et overblik over en sags tilstand og at en sag kan behandles uafhængigt af den enkelte sagsbehandler.

Princippet kan sammenholdes med landstingslov nr. 22 af 30. oktober 1998 om arkivvæsen. Følgende fremgår af loven:

”§ 6. Alt informationsbærende materiale, som er skabt eller tilvejebragt i forbindelse med offentlige institutioners virksomhed, skal arkiveres.

§ 7. Offentlige institutioner skal sørge for, at deres arkivalier til enhver tid behandles og opbevares forsvarligt.”

Landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning indeholder i § 7 en bestemmelse om myndigheders vejledningspligt.

Denne vejledningspligt er uddybende beskrevet i den af Grønlands Hjemmestyres Lovkontor i december 1994 udgivne vejledning om sagsbehandlingsloven.

Vejledningens punkt 29 er sålydende:

”For alle forvaltningsmyndigheder gælder der en almindelig pligt til at vejlede borgeren indenfor de sagsområder der varetages af myndigheden ...”

Endvidere indeholder vejledningen i punkt 204 til 207 en beskrivelse af hvorledes myndighederne bør forholde sig i anledning af svarfrist og sagsbehandlingstid m.v.

I vejledningens punkt 206 er indsat følgende:

”Myndigheden bør endvidere give den, der er part i sagen, underretning, når behandlingen af den konkrete sag på grund af særlige omstændigheder vil tage længere tid end sædvanligt.”

Den konkrete sag:

1. Sagsbehandlingstiden

Det fremgår af sagen, at der i flere omgange ikke er blevet foretaget sagsbehandlingsskridt i forhold til A's pensionsansøgning.

Således gik der 4 måneder fra ansøgningstidspunktet den 26. januar 2001 og indtil sagen blev overdraget til socialforvaltningens rådgivningsafsnit.

Det er ikke muligt ud fra sagens dokumentation at konstatere, hvilket arbejde, der er gjort på sagen i denne periode.

Det fremgår ikke af journalarket, af dokumentationen i sagsmappen eller på anden måde, at der er blevet foretaget nogen form for sagsbehandling i de 5 måneder fra den 4. juli 2001, hvor forvaltningen anmodede om en lægeundersøgelse, og indtil den 13. december 2001, hvor sagsbehandlingen, i øvrigt med en anmodning om den lægeundersøgelse, der allerede var anmodet om den 4. juli 2001, blev genoptaget.

Det fremgår ikke af journalarket, af dokumentationen i sagsmappen eller på anden måde, hvad der skete med sagen efter denne var blevet vurderet af tværfagligt samarbejdsudvalg den 21. februar 2002 og frem til den 2. maj 2002. Det skal i den forbindelse fremhæves, at det ifølge sagens dokumentation forholder sig således, at sagen er sendt til socialforvaltningen den 21. februar 2002, men først er noteret som indkommet igen den 2. maj 2002.

Endelig fremgår det ikke af journalarket, af dokumentationen i sagsmappen eller på anden måde, hvad der skete med sagen fra den 16. maj 2002, hvor socialforvaltningen fremsendte førtidspensionsansøgningen til tvær-

fagligt udvalg (formentlig med indstilling om, at ansøgningen blev godkendt) og til at sagen blev behandlet den 5. september 2002 i tværfagligt udvalg.

Jeg må samlet konstatere, at fra A ansøgte om førtidspension og til der blev truffet afgørelse herom, gik der 20 måneder. Sagsbehandlingen har i flere perioder været sat i stå. Sammenlagt udgør disse perioder mere end 14 måneder, hvilket jeg finder kritisabelt.

2. Dokumentation

Jeg må indledningsvis bemærke, at en forvaltningsmyndighed skal opbevare kopier af den dokumentation, herunder skrivelser, som forvaltningsmyndigheden har udarbejdet i sagen. Jeg bemærker, at den sagsmappe, som jeg har modtaget, fremstår særdeles mangelfuld på dette punkt, og jeg har på grundlag af det materiale, som jeg har modtaget, i flere tilfælde været i tvivl med hensyn til, om dokumentationen er bortkommet eller den manglende tilstedeværelse i sagsmappen skyldes, at der ingen dokumentation er.

Sagen indeholder således ingen dokumentation for en ansøgning fra A om førtidspension af den 26. januar 2001.

Jeg bemærker i særdeleshed vedrørende dette forhold, at jeg må lægge til grund, at det sædvanlige skema til brug for ansøgning om førtidspension, enten ikke blev udfyldt ved A's henvendelse den 26. januar 2001, eller blev udfyldt, men efterfølgende er bortkommet. Uanset at jeg er enig i, at virkningen af ansøgningen om førtidspension skal regnes fra den 26. januar 2001, finder jeg det meget kritisabelt, at forvaltningen løser problemet om det manglende skema ved den 28. januar 2002 at datere skemaet med datoen den 26. januar 2001.

Dette problem skulle i stedet være løst ved, at den pågældende sagsbehandler, efter at have undersøgt sagen, havde udarbejdet notat herom, der forklarede hændelsesforløbet. Såfremt sagsbehandleren herudover fandt det hensigtsmæssigt at anvende skemaet, måtte dateringen af underskriften naturligvis være korrekt således, at tværfagligt udvalg og socialudvalget ved behandling af sagen, var blevet klart og tydeligt informeret om den rette sammenhæng.

Endvidere mangler kopi af det resumé, der formentlig er blevet udarbejdet i forbindelse med sagens overdragelse til kommunens rådgivningsafsnit, kopi af indkaldelsen den 11. januar 2001 af A vedrørende udfyldning af blåt skema, kopi af dokumentation/korrespondance i forbindelse med, at socialforvaltningen den 14. februar 2002 fremsender sagen til tværfagligt udvalg, kopi af dokumentation i forbindelse med socialforvaltningen på ny den 16. maj 2002 fremsender pensionsansøgningen til tværfagligt udvalg, og dokumentation for behandlingen af sagen i tværfagligt udvalg på mødet den 5. september 2002.

Jeg finder den manglende og mangelfulde dokumentation meget kritisabel.

3. Notatpligt

Der foreligger for offentlig myndigheder pligt til at gøre notater vedrørende væsentlige sagsbehandlingskridt, der ikke på anden måde foreligger dokumenteret på sagerne. Der foreligger endvidere pligt til, at dokumentationen af sagsbehandlingen sker således, at sagerne fremstår overskuelige således, at det er muligt umiddelbart for myndigheden at foretage sagsbehandling. Dette gælder i særdeleshed i en situation, hvor myndigheden er opmærksom på, at sagen risikerer at blive behandlet af mange forskellige sagsbehandlere.

Jeg må konstatere, at påtegningerne på journalarket for A, forekommer påført tilfældigt.

Jeg bemærker i særdeleshed, at kommunens anmodning den 4. juli 2001 til lægeklinikken ... ikke er noteret på journalarket og dette med al sandsynlighed er baggrunden for, at kommunen den 13. december 2001 fejlagtigt på ny anmoder lægeklinikken om oplysninger til brug for behandling af sagen.

Jeg henstiller, at kommunen er mere omhyggelig med påtegningerne på sagernes journalark også således, at det er muligt på ethvert tidspunkt hurtigt at orientere sig om, hvilke sagsbehandlingskridt der er foretaget.

4. Vejledning

Der foreligger ikke på sagen nogen dokumentation eller påtegning om, at A før den 7. oktober 2002 på kommunens initiativ skulle have modtaget oplysning om, hvem der var hans sagsbehandler. Dette skal ses i lyset af, at A's sag efter den indledningsvis var blevet behandlet i socialforvaltningen, af hans sædvanlige sagsbehandler, var overdraget til en ny sagsbehandler i socialforvaltningens rådgivningsafsnit med henblik på behandling af pensionssagen.

I dette forløb har sagen været behandlet af 4 sagsbehandlere. (Der er på pensionssagen foretaget påtegninger på journalarket af 7 forskellige personer).

Det sker selvfølgelig, at en sag, der er under behandling må overtages af en ny sagsbehandler.

Jeg har ikke undersøgt om det har været påkrævet med de hyppige sagsbehandlerskift. Jeg finder dog, at kommunen generelt bør bestræbe sig på, at sagsbehandlerskift kun sker, når det er uundgåeligt. Jeg må imidlertid henstille også ved uundgåelige sagsbehandlerskift, at kommunen i en sag om førtidspension tager initiativ til løbende at underrette sagens part om, hvem der behandler sagen, hvorfor sagen trækker ud samt om konsekvenserne heraf for den samlede sagsbehandlingstid.”